

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/333/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413210280
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8413210280.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v konaní pred samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, P.O.BOX 41, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej R. za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, o zaplatenie 749,40 eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty, takto

rozhodol:

I. Žalobu o zaplatenie istiny vo výške 749,40 eur a o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % ročne zamieťa.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania vo výške 2,525 % ročne nasledovne:

- zo sumy 37,47 eur od 17. 10. 2010 do 8. 11. 2010,
- zo sumy 37,47 eur od 17. 11. 2010 do 7. 12. 2010,
- zo sumy 6 eur od 17. 2. 2010 do 9. 3. 2011,
- zo sumy 9 eur od 17. 3. 2011 do 4. 4. 2011.

III. Žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 2,252 % ročne a vo výške 8,75 % ročne v prevyšujúcej časti zamieťa.

IV. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

V. Žalobkyňa je povinná zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na náhrade trov konania 107,41 eur na účet zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislav Mikluš, advokáta so sídlom Stará Baštová 2, 040 01 Košice, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na súd 10. 10. 2013 sa žalobkyňa domáhala na žalovanej zaplatenia 749,40 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne a úrokov z omeškania vo výške 2,525 % ročne zo sumy 37,47 eur od 17. 10. 2010 do 8. 11. 2010, zo sumy 37,47 eur od 17. 11. 2010 do 7. 12. 2010, zo sumy 3 eur od 17. 1. 2011 do 9. 2. 2011, zo sumy 6 eur od 17. 2. 2010 do 9. 3. 2011, zo sumy 9 eur od 17. 3. 2011 do 4. 4. 2011, zo sumy 37,47 eur od 17. 5. 2012 do zaplatenia, zo sumy 37,47 eur od 17. 6. 2012 do zaplatenia, zo sumy 37,47 eur od 17. 7. 2012 do zaplatenia, zo sumy 37,47 eur od 17. 8. 2012 do zaplatenia a zo sumy 599,92 eur od 31. 8. 2012 do zaplatenia tak, aby zmluvná pokuta a úroky z omeškania neprevýšili sumu 660 eur, a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania dosiahne sumu 660 eur, do zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 749,40 eur a náhrady trov konania.

Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tvrdeniami, že 20. 8. 2010 žalobkyňa uzavrela so žalovanou zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500000571. Na základe tejto zmluvy žalobkyňa poskytla žalovanej úver vo výške 660 eur. Žalovaná sa zaviazala úver spolu s dohodnutými úrokmi splatiť v 36 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 37,47 eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Na základe žiadosti žalovanej sa žalobkyňa so žalovanou dohodli na odklade splátok č. 17, 18 a 19 úveru a tieto sa žalovaná zaviazala zaplatiť ako splátky č. 37, 38 a 39.

Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1. Napokon zaplatila len sumu 599,52 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace, bolo jej doručené oznámenie o uplatnení práv veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, tzn. o okamžitej splatnosti úveru z dôvodu omeškania. Oznámenie bolo žalovanej doručené 14. 8. 2012. V súlade s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhod splátok 30. 8. 2012, kedy bola žalovaná povinná uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Celková suma dlhu žalovanej predstavuje súčet neuhradených splátok v celkovej výške 749,40 eur.

Nakoľko žalovaná sa dostala do omeškania, žalobkyňa podľa čl. 14 ods. 14.1 zmluvy vznikol nárok na zmluvnú pokutu v dojednanej výške 0,065 % denne tak, ako je to špecifikované v petite žaloby. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobou žalobkyňa uplatnila aj nárok na úroky z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. tak, aby výška zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z. z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Preto si žalobkyňa žalobou uplatňuje úroky z omeškania len vo výške 2,525 % ročne, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia sumy poskytnutého úveru 660 eur si uplatňuje už len úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 749,40 eur do zaplatenia.

V rámci prípravy pojednávania súd doručil 26. 2. 2014 žalovanej žalobu na vyjadrenie. Žalovaná sa k žalobe v stanovenej lehote a ani neskôr nevyjadrila.

Podaním doručeným súdu 10. 11. 2013 vstup do konania v postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovanej oznámilo OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268.

Zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení k žalobe doručenom súdu 20. 9. 2014 žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Zamietnutie dôvodil tvrdením, že úroky vo výške 70,02 % ročne dohodnuté v predmetnej úverovej zmluve sú neprimerane vysoké. V rozhodnom období 8/2010 priemerná výška úrokov spotrebiteľských úverov poskytovaných bankami pre daný typ úveru (1 - 5 rokov) bola len 14,91 % ročne. Úroky požadované žalobkyňou v danej veci teda prevyšujú o viac ako 469 % úroky z úverov, ktoré poskytovali banky spotrebiteľom. Takéto neprimerané vysoké úroky považuje s poukazom na § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka za úroky dojednané v rozpore s dobrými mravmi a zmluvu o úvere v časti dojednania o týchto úrokoch za neplatný právny úkon. Žalobkyňa má preto nárok iba na vrátenie požičanej sumy bez úrokov. Podľa žalobkyňou predloženej karty klienta žalovanej bola požičaná suma 561,79 eur. Žalovaná doposiaľ zaplatila až 599,52 eur. Keďže žalovaná je povinná vrátiť len to, čo si požičala, žalobu považuje za nedôvodnú.

Zástupca vedľajšieho účastníka ďalej argumentoval, že ročná percentuálna miera nákladov uvedená v predmetnej úverovej zmluve je vypočítaná v neprospech spotrebiteľa. Skutočná výška ročnej percentuálnej miery nákladov je 79,72 %. Žalovaná ako spotrebiteľka bola teda uvedením nepravdivého údaja v úverovej zmluve o ročnej percentuálnej miere nákladov zo strany žalobkyne zavádzaná v cene nákladov za poskytnutý úver. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nerozlišuje medzi tým, ak spotrebiteľská zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, a tým, ak ročnú percentuálnu mieru nákladov obsahuje, ale v neprospech spotrebiteľa. Obidva nedostatky sa prejavujú v rovnakom následku, a to v tom, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe takejto zmluvy sa v zmysle § 11 tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. V oboch prípadoch spotrebiteľ totiž nie je oboznámený so všetkými nákladmi úveru, v dôsledku čoho nie je schopný porovnať ponuky jednotlivých úverov a posúdiť rozsah svojho záväzku.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe predložených listinných dôkazov.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd vo veci zistil nasledovný skutkový stav:

Z listiny označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“ podpísanej žalovanou 18. 8. 2010 a žalobkyňou 20. 8. 2010 a z listiny označenej ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 850000571“ podpísanej žalobkyňou 20. 8. 2010 (ďalej zmluva o úvere) súd považoval za preukázané, že žalobkyňa na základe žiadosti žalovanej z 18. 8. 2010 dňa 20. 8. 2010 uzavrela so žalovanou zmluvu o úvere, súčasťou ktorej sú všeobecné obchodné podmienky označené ako „Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o.“ platné od 1. 7. 2010 (ďalej všeobecné obchodné podmienky). Predmetom tejto zmluvy o úvere je záväzok žalobkyne poskytnúť žalovanej úver vo výške 660 eur s ročnou úrokovou sadzbou 70,02 % a záväzok žalovanej zaplatiť žalobkyňi celkovú čiastku vo výške 1 348,92 eur v 36 mesačných splátkach splatných vždy 16. deň v mesiaci so splatnosťou 1. splátky 16. 10. 2010 vo výške po 37,47 eur. Zmluva o úvere obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej RPMN): „64,76 %“ a o priemernej RPMN: „47,93 %“.

V zmluve o úvere sa žalobkyňa ďalej zaviazala poskytnúť žalovanej za podmienok dohodnutých v zmluve revolvingový úver v čiastke 437,22 eur s ročnou úrokovou sadzbou 68,44 %, a žalovaná sa zaviazala za poskytnutie tohto revolvingového úveru zaplatiť žalobkyňi celkovú čiastku 899,28 eur. Predpokladaná RPMN pri tomto revolvingovom úvere uvedená v zmluve je 62,80 % .

Podľa bodu 8.1 zmluvy o úvere žalobkyňa sa v zmluve zaviazala tiež poskytnúť žalovanej službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingového úveru a žalovaná sa zaviazala žalobkyňi zaplatiť odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 98,21 eur, a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingového úveru, ak jej bude revolving poskytnutý, vo výške 59,52 eur.

Z karty klienta predloženej žalobkyňou, ktorej pravdivosť žalovaná ani vedľajší účastník nenamietli, vyplýva, že 24. 8. 2010 bola žalovanej vyplatená čiastka 561,79 eur. Podľa karty prvá splátka vo výške 37,47 eur bola splatná 16.10.2010. Žalovaná 1. splátku vo výške 37,47 eur zaplatila 9. 11. 2010, poslednú splátku v tej istej výške 9. 1. 2012. Celkom za obdobie 11/2010 až 1/2012 zaplatila 16 x 37,47 eur (599,52 eur). V mesiaci 1/2011 zaplatila navyše ešte 3 eurá.

Z písomného podania vyhotoveného žalobkyňou datovaného 29. 7. 2012 označeného ako „Oznámenie o zosplatnení“ súd ďalej zistil, že žalobkyňa týmto podaním žalovanej oznámila, že ku dňu 29. 7. 2012 je v omeškaní s 20., 21. a 22. splátkou s tým, že suma omeškaných splátok predstavuje 112,41 eur. Zároveň upozornila žalovanú, že ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky jej záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti a bude musieť zaplatiť celý dlh naraz. Žalovanú upozornila aj na oprávnenie celý dlh s príslušenstvom vymáhať cestou súdneho alebo rozhodcovského konania.

Podľa žalobkyňou predloženej poštovej doručenky podanie vo veci zosplatnenia úveru bolo žalovanej doručené 14.8.2012.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tzn. k 20. 8. 2010 (ďalej Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 20. 8. 2010, tzn. v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej zákon o spotrebiteľských úveroch) zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V prejednávanej veci sa súd s poukazom na citovanú právnu úpravu stotožnil s názorom zástupcu žalobkyne, ktorý sám v žalobe poukazuje na zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj zástupcu vedľajšieho účastníka, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou je zmluvou spotrebiteľskou, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o zmluvu, ktorou sa žalobkyňa ako veriteľ zaviazala poskytnúť žalovanej ako spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Žalobkyňa je právnickou osobou, ktorá v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala v predmete svojho podnikania poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Preto spĺňala charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a veriteľa podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (podľa žiadosti na rekonštrukciu nehnuteľnosti). Preto žalovaná spĺňala charakteristiku spotrebiteľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

V prejednávanej veci sa súd stotožnil s argumentáciou zástupcu vedľajšieho účastníka, že v zmluve o úvere z 20. 8. 2010 je uvedená nesprávna výška RPMN úveru, a to v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky. Skutočná RPMN pri úvere vo výške 660 eur a 36 mesačných splátkach po 37,47 eur

predstavuje 70,02 %. Pri zohľadnení odplaty za poskytnutie doplnkovej služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru dojednaného v bode 8.1 predmetnej zmluvy o úvere vo výške 98,21 eur predstavuje až 96,50 %.

Podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ správna informácia spotrebiteľa o celkových nákladoch úveru vo forme miery nákladov vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca má podstatný význam. Na jednej strane táto informácia, ktorá musí byť podľa čl. 3 smernice 87/102 oznámená už v štádiu inzercie, prispieva k transparentnosti trhu v rozsahu, v akom spotrebiteľovi umožňuje porovnať ponuky úverov. Na druhej strane mu umožňuje posúdiť rozsah jeho záväzku.

Preto aj zákon o spotrebiteľských úveroch v citovanom § 11 z hľadiska dôsledkov nerozlišuje, či zmluva o úvere údaj o RPMN vôbec neobsahuje, alebo obsahuje nesprávny údaj o RPMN, a obidva tieto prípady spája s rovnakým následkom, a to že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe takejto zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Preto súd v prejednávanej veci spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe zmluvy o úvere z 20. 8. 2010 považoval za bezúročný a bez poplatkov.

Súd dodáva, že v prejednávanej veci spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje aj ďalšie náležitosti podľa citovaného § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve absentujú predovšetkým údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch).

Podľa zmluvy o úvere žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 660 eur s úrokmi vo výške 70,02 % ročne. Žalovaná sa v zmluve zaviazala žalobkyni zaplatiť celkom 1 348,92 eur v 36 mesačných splátok vo výške 37,47 eur. Podľa bodu 8.1 zmluvy o úvere žalobkyňa sa v zmluve zaviazala tiež poskytnúť žalovanej službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingového úveru, a žalovaná sa zaviazala žalobkyni zaplatiť odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 98,21 eur.

Podľa ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa ust. § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Podľa cit. ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa sú teda všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ako aj náklady na doplnkové služby.

V prejednávanej veci zo zmluvy o úvere nie je zrejmé, aká výška mesačnej splátky pripadá na splátky istiny úveru, aká na splátky dohodnutých úrokov, a aká na prípadné poplatky a doplnkové služby. Nie je teda ani zrejmé, v akej celkovej výške sú tieto zložky nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom zahrnuté v mesačných splátkach.

Súd len dodáva, že majú na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa zodpovedá iba taký výklad, podľa ktorého každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny“ splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom a doplnkovým službám.

Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava, a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 499/2014 z 15. 4. 2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 77/2013 z 22. 5. 2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoE 313/2010 z 9. 8. 2011 a ďalšie).

Za ďalší dôvod, pre ktorý súd nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z poskytnutého spotrebiteľského úveru považoval za nedôvodný, je neplatnosť dojednania úrokov z úveru v zmluve z dôvodu neprimeranej výšky dojednaných úrokov (70,02 %).

Podľa § 53 ods. 6 veta prvá Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Podľa judikatúry za neprimeranú podmienku sa považuje taká dohodnutá výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru, ktorá je obvykle určená s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úveru v danom čase (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21 Cdo 1848/2004 a pod.).

V konkrétnom právnom vzťahu výška neprimeraných úrokov môže znamenať aj porušenie dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade pôjde o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1M Cdo 1/2009 z 31. 7. 2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26. 4. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 59/2014 z 28. 4. 2005 a pod.).

Z internetovej stránky Národnej banky Slovenska www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> súd zistil, že priemerná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 - 5 rokov v auguste 2010 bola 14,91 %. Z toho je zrejmé, že tak, ako to namietá aj vedľajší účastník, žalobkyňou požadovaný úrok je viac než 4,5 x vyšší ako úrok, za ktorý za obdobných podmienok banky poskytovali porovnateľné úvery. Preto súd dojednanie o úrokoch z predmetnej pôžičky vo výške 70,02 % považoval za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi (ASPI, komentár k OZ od prof. Vojčíka, Iura Edition) a za neprijateľnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním považoval za preukázané, že žalobkyňa na základe zmluvy o úvere z 20. 8. 2010 žalovanej poskytla peňažné prostriedky vo výške 561,79 eur (660 eur - odplata za službu možnosti odkladu splátok úveru vo výške 98,21 eur) a že žalovaná žalobkyňi zaplatila 602,52 eur (599,52 eur + 3 eurá). Žalovaná teda žalobkyňi vrátila viac, ako bola výška poskytnutých peňažných prostriedkov. Preto súd žalobu o zaplatenie istiny 749,40 eur ako nedôvodnú zamietol.

Súd ako nedôvodnú zamietol aj žalobu v časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty za omeškanie so zaplatením žalobkyňou špecifikovaných splátok vo výške 0,065 % denne, ktorý zástupca žalobkyne dôvodil poukazom na článok 14 ods. 14.1 všeobecných obchodných podmienok. Tu sa súd stotožňuje so závermi prijatými napr. Okresným súdom v Chebe v rozsudku z 31. 5. 2010 sp. zn. 15 C 410/2009, podľa ktorého všeobecné obchodné podmienky nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme, skryl zmluvný partner spotrebiteľa dojednanie, ktoré je pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorom predpokladá, že mu unikne, vrátane dojednania o zmluvnej pokute. Pokiaľ tak dodávateľ koná, spreneveruje sa princípu dôvery a takémuto jeho konaniu nie je možné priznať právnu ochranu pre rozpor so zásadami poctivého obchodného styku. Podľa záverov prijatých ÚS ČR v Náleze z 11. 11. 2013 sp. zn. I. ÚS 3512/2011 dojednanie zakladajúce zmluvnú pokutu v rámci spotrebiteľských zmlúv zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale iba spotrebiteľskej zmluvy samotnej.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, súd žalobkyňi priznal požadované úroky z omeškania vo výške 2,525 % ročne, ktorá neprevyšuje výšku úrokov stanovenú § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým

sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, so zaplatením jednotlivých splátok úveru tak, ako je to uvedené vo výroku II. rozsudku. V prevyšujúcej časti, a to predovšetkým ohľadne úrokov z omeškania so zaplatením splátok splatných počnúc 17. 5. 2012 žalobu vzhľadom na záver o tom, že úver v prejednávanej veci je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho žalovaná je povinná vrátiť iba istinu úveru vo výške 561,79 eur, zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaná bola v konaní neúspešná iba v nepatrnej časti nároku na zaplatenie úrokov z omeškania. Preto žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na jej strane prislúcha právo na náhradu trov účelne vynaložených trov konania v plnej výške. Keďže predpokladom priznania náhrady trov je uplatnenie nároku na náhradu (§ 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a žalovaná si nárok neuplatnila, súd žalovanej žiadnu náhradu trov nepriznal.

Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, a ktorý tieto trovy vyčíslil na sumu 118,98 eur (2 úkony právnej služby po 51,45 eura 2x režijný paušál po 8,04 eur), súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 2 úkonov právnej služby (príprava a prevzatie veci 2013, písomné vyjadrenie k žalobe z 28. 8. 2014) pri hodnote 1 úkonu 45,78 eur (hodnota sporu 749,40 eur) a režijný paušál 1 x 7,81eur a 2 x 8,04 eur, spolu 107,41 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).